

O CARTE PENTRU VREMURI VIITOARE: **„EDUCA IA PERMANENT . PARADIGMA FILOSOFIC I PEDAGOGIC ”**, de FLORINEL AGAFI EI

...Avem în fa o carte care, deocamdat , în climatul actual, de ignoran educa ional i cultural generalizat i de mizerie moral , social i fizic contaminant , pare a veni dintr-un viitor teribil de îndep rtat. Este vorba de onesta, con tiincioasa i cutez toarea (din punct de vedere intelectual) carte a sanscritologului, omului de cultur , romancierului i jurnalistului foc nean, FLORINEL AGAFI EI¹: **EDUCA IA PERMANENT . PARADIGMA FILOSOFIC I PEDAGOGIC** .

Autorul este perfect con tient de valoarea c r ii sale (dar i de precaritatea recept rii ei, într-un climat bruiat cumplit de factorul politico -demagogic, în care **Legea Educa iei** a devenit subiect de ping-pong propagandistico-partinic, i vocile autorizate, în domeniu, n-au nici cea mai mic ans a se face auzite !): *„Noutatea demersului e legat , pe de o parte, de perceperea fenomenului educa ional prin prisma paradigmei filosofice, din cele mai vechi timpuri i pân în contemporaneitate, iar pe de alt parte, de în elegerea necesit ii globaliz rii educa iei permanente în România, ca modalitate de metamorfozare real a mentalit ii întregii na iuni, fapt ce s -ar putea repercuta pozitiv asupra dezvolt rii în ansamblul ei, la uin moment dat ”* (cf. **Cuvânt înainte**, p. 9).

Dup opinia noastr , tocmai „globalizarea” aceasta de ucheat i pervers (de la care autorul pare a trage reale n dejdi...), globalizare cu finalitate strict economico -financiar , este cauza pentru care atât educa ia, cât i îns i cartea dlui Florinel Agafi ei sunt...victime sigure i tragice!

...Lucrarea urm re te, în paralel, evolu ia **gândirii filosofice** i a **atitudinilor pedagogice**, tr dând, astfel, un interes ascuns, pentru eviden ierea leg turii dintre atmosfera de gândire a unei epoci i rezultatele aplicate, în mediul ontologic uman - în chip de „ac iune pedagogic ”. Filosofia, deci, în viziunea dlui Florinel Agafi ei, nu trebuie s fie „joc steril”, ci premiza aplic rii principiilor într-o conforma ie socio-spiritual , specific fiec rei epoci de evolu ie a Duhului pe Terra. i, totu i, în cele din urm , rezult , subteran (f r voia autorului!), c exist leg turi indisolubile i indiscutabile, între epocile de evolu ie a Duhului „educabil” al umanit ii terestre: pare c un plan major (propus, oferit ini ial, de...”cineva”!), transcendent, este privit, în împlinirea lui...sinusoidal ! Nu exist pedagog ori filosof modern sau chiar contemporan, care s nu trebuiasc a prelua (fie i...negator!) principii ale...antichit ii educa ional - filosofice!

...Chiar de la început, din **Introducere**, autorul define te conceptul de „educa ie permanent ” (spre a nu fi confundat cu cel de „înv are continu !), din punctul s u de vedere, care, de data aceasta, coincide cu al nostru i cu logica i bunul -sim comun: *„Din punctul nostru de vedere, educa ia permanent , pentru a putea izbândi, ca i concept pus în aplicare, trebuie s se bucure de un cadru legal i financiar corespunz t or,*

¹ -Florinel Agafi ei, **EDUCA IA PERMANENT . PARADIGMA FILOSOFIC I PEDAGOGIC** , Editura Zigotto, Gala i, 2010.

menit a impune în planul realității concrete, ceea ce se află în spațiul ideatic (...). Educația – continuată după perfecționarea colii – nu trebuie confundată cu perfecționarea profesională, care este doar o latură a acesteia, realizată prin reciclare, adeseori (...). Simpla reciclare, din cinci în cinci ani, întocmită adeseori de formă în eleas ca o altă obligație la locul de muncă, nu va servi prea mult cadrului didactic, mai cu seamă dacă ține până la această presupune o altă formă de control a standardului profesional, pe linie ierarhică etc.”. Ii, firesc, dl Florinel Agafi ei dă exemplul Japoniei, în care tocmai conștiința necesității VITALE a educației permanente a produs ieșirea din marasmul „*nenorocirilor celui de-al doilea război mondial*” și a produs o explozie extraordinară, atât în plan economic, cât și al demnității spirituale (duhul samurailor n-a apus!), care impune Japonia, pe plan mondial, ca pe o forță nu doar redutabilă, ci și misterioasă, de neînvingă – TOCMAI PENTRU CĂ ESTE CONVINS, PÂNĂ ÎN ULTIMA FIBRĂ FIINȚEI EI ÎNĂLȚĂ ÎNĂLȚĂ (...iar nu neapărat...”globaliste”...!), DE CEEA CE FACE: EDUCAȚIA PERMANENTĂ A UNUI POPOR ÎNTREG!

... și urmează o demonstrație credibilă, în patru capitole, despre cum conceptul și realitatea „fiabilă” a educației permanente au „migrat”, dinspre Orientul Antic (**India** Vedelor, **China** lui Confucius, **Japonia** lui Nichiren și a manualului de educație *Teikin-orai/Manualul învățământului de familie*) către...Europa.

...Evident, nu este o surpriză, pentru noi, faptul că sanscritologul harnic și înverșunat, care este dl Florinel Agafi ei, consideră „orientalismul” (în **Capitolul I**) la modul exclusivist, în legătură cu educația: „*Va fi fost Zarathustra – ca și Zalmoxis – aproape contemporan cu Buddha, printre alii mari educatori ai omenirii, dar nici unul, nici celălalt n-au reușit cu învățăturile lor să depășească milenii, așa cum a putut să-o fac Buddha*”. Noi, însă, suntem absolut convinși că superioritatea morală a iranienilor/perșilor, manifestată în antichitate, ca și în zilele noastre, se trage nu dintr-o neputință, ci dintr-o biruință (secret, poate...!) a sistemului de educație și de revelație zarathustric. La fel, nu putem să ne lășăm deloc convinși că isihasmul, practicat, egal, la Muntele Athos și în Rusia, ca și în monahismul românesc de frunte, nu este cel puțin egalul învățăturii buddhiste. În definitiv, noi credem că, în cartea de față, se uită, premeditat, că aveam de-a face cu un continent...continuu, **EURASIA** (zalmoxienii, se știe, credeau în metempsihoz, iar Ion Creangă, după opinia lui Vasile Lovinescu², era un inițiat zalmoxian al Kogaionului...), iar „ruptura” de azi este una voită/dorită, de forță politică mai mult sau mai puțin „oculte” (ocultate de ignoranță noastră!), ale planetei Terra... A se vedea, spre exemplu (dar exemple pot fi date și din China, și din India etc., a se vedea asemenea frapant între cuvintele sanscritei și cele...românești/trace!) civilizația ainu, din Insula Hokkaido, pe care yayo-ii au neglijat-o/ignorat-o (și urmașii lor nu se dezminț!) **CU PREMEDITARE!!! Istoria se falsifică permanent**, de sute de ani, poate, chiar mii de ani, cu o rea-credință „harnică” și cu o încăpățănare în „erudiție”...demne de o cauză mai bună...

„Până nu demult, nu a interesat pe nimeni originea acestor bărboși blonzi, ainu. Nu s-au făcut cercetări cromozomiale PCR, pentru că nimeni nu a fost interesat să cheltuiască suma de 5-10.000 de dolari pentru a afla adevărul, iar statul japonez de azi preferă să-l ignore chiar, și asta spre binele istoriei lor!!! Antropologul american Carleton Coon îi

² -Cf. Vasile Lovinescu, *Creangă și creanga de aur*, Ed.- Rosmarin, București, 1996, *Incantația sângelui*, Ed. Institutul European, Iași, 1993, *Dacia Hiperboreană*, Institutul European, Iași, 1994.

consideră pe caucazienii sosi i în urmă cu 5.000 de ani ca având aceea i origine cu cei care au ocupat insulele Kurile i Aleutine (devenind nici mai mult, nici mai pu în decât primii descoperitori ai Americii), bazinul fluviului Amur i Manciuria. Al ii îi consideră pe ace ti ainu (carpato-dunăreni, cum le spun eu) ca fiind cei care au migrat peste toată Asia, caucazienii care au sosit în Mongolia de azi i trecând peste strâmtoarea Behring se răspândesc pe teritoriul celor două Americi, teorie sus inută de descoperirea în 1958, pe coasta Ecuadorului, a unor vase ceramice asemănătoare cu cele ainu. De ce nu, carpato-dunărenii, arienii, pelasgii, ainu ori cum vre i să-i numi i pe ace tia ai no tri, să nu fie aceia i sugera i de Legenda Omului Alb, Bărbosul blond care a sosit în Mexic (n.n.: acel celebru Quetzalcoatl – Zeul Alb al Luminii i al În v turilor Benefice i Secrete³! – care a plecat, dup ini ierea, poate chiar ÎNTEMEIEREA! amerindienilor, spre **R S RIT**!!!) i Peru cam în aceea i perioadă, cu 5.000 de ani în urmă. Aparent, i carpato-dunărenii ainu, atunci când au invadat Japonia, au întâlnit o popula ie cunoscută drept **Cultura Jomon**, yayoi-ii veni i de prin Coreea în jurul anului 300 d.H., ainu au fost împreă tia i, decima i sau, mai corect spus, **asimila i**, japonezii aducându- i cu mare dificultate aminte despre <<acei oameni albi>>, pe care i-au găsit pe insulele ocupate acum de ei. Aproximativ 14.000 de ainu mai trăiesc i în ziua de azi în mici sătucuri de pe coastele insulei Hokkaido, dar interesul tiin țific, în ceea ce prive te originea acestora - nu există! - i se pare că nu pasionează pe nimeni. (...) Japonezii au fost i au rămas i azi un popor foarte rasist, închista i în castele lor sociale.(...) Azi, ainu trăiesc izola i în sătucurile lor, zbătându-se să- i păstreze identitatea, limba, după cum ne spune acela i Patrick Smith. Soarta lor ne aminte te de aceea a nativilor americani, care se pierd treptat, “**natural**”, prin rezerva iile din Statele Unite. Japonezii obi nui i îi consideră pe oamenii ainu nimic altceva decât un parc de atrac ii. Ce-i uime te cel mai mult pe ace tia sunt caracteristicile fizice de osebite de ei: figura distinsă i cizelată, unii din ei având chiar ochii alba tri. Începând din secolul XIX d.H., oamenii

³ - **Quetzalcoatl** (" arpele înaripat") este zeul suprem în mitologia aztec . El este întâlnit îns i în celelalte mitologii din Mezoamerica i este înf țiat de cele mai multe ori ca un gigantic șarpe cu pene, după cum ne arat și numele.Semnificația adev rat i atributele lui Quetzalcoatl variaz de la o civilizație la alta. De obicei el este asociat cu "steaua dimine ții", în timp ce fratele s u geam n, Xolotl, este personificarea "stelei amurgului". În realitate steaua dimine ții este aceea i cu cea a înser rii, fiind îns i planeta Venus, dar aztecii credeau c sunt dou astre diferite. În calitatea de zeu al luminii matinale, Quetzalcoat l a primit titlul de "Tlahuizcalpantecuhtli", ceea ce înseamn "st pânul stelei zorilor". Quetzalcoatl este cunoscut ca inventatorul c rșilor și a calendarului, ca cel care a dat oamenilor prețiosul porumb, dar i ca un simbol al morții i al învierii. El era i st pânul preoșilor azteci, iar numele lui era folosit drept titlu pentru marele preot.Majoritatea credinșelor religioase ale mezoamericanilor includ mitul succesiunii ciclice a lumilor. De aceea ei credeau ca actuala lume în care tr im este a cincea din cât e au existat, cea dinaintea ei fiind distrus de potop i fl c ri. Quetzalcoatl este zeul creator al lumii noastre, pe care a f urit -o din oasele fiinșelor anterioare, luate din lumea morșilor, Mictlan. El a fost ajutat de zeița Cihuacoatl i i-a sacrificat propriul sânge pentru a lipi între ele oasele.Na terea lui Quetzalcoatl i a fratelui s u Xolotl a fost una neobi nuit . Cei doi au fost aduși pe lume de zeița virgin Coatlicue. O alt legend susține c zeul a avut doi p rinți: mama lui a fost Xochiquetzal, iar tat l, Mixcoatl.

O poveste aztec ne spune c Quetzalcoatl a fost odat ispitit de zeul tenta ției, Tezcatlipoca, s întrețin o relație intim cu o preoteas virgin . Din cauza remu c rii, el s-a sinucis dându- i foc, iar inima lui a devenit steaua dimine ții, Tlahuizcalpantecuhtli – cf. **Wikipedia**.

ainu au adoptat vestimenta ia tradi ională japoneză. Limba lor nu a fost studiată, fiind considerată de “cercetătorii” japonezi : “**de neclasificat**”...!!!

(...)Dacă astăzi ma ina de PCR costă câteva mii de dolari i are mărimea unui cuptor cu microunde, se preconizează ca în viitorul apropiat mărimea un ui asemenea aparat să nu o depă ească pe cea a unui “**palmtop computer**” (computer ce poate fi inut în palmă). Acest lucru ar permite transportarea sa în locurile de cercetare, informa iile culese putând fi apoi analizate cu ajutorul computerelor specializate ce compară datele introduce cu mii de alte amprente genetice mitocondri ale specifice diferitelor rase i civiliza ii. Vă spun toate acestea pentru a vă întredeschide o u ă spre viitorul apropiat al arheologiei moderne. **A a că, Oamenilor ainu carpato-dunăreni, mai ave i de a teptat. Dacă nu ve i dispărea, până când cineva va fi interesat de civiliza ia voastră. A noastră!**” (s.n.) - cf. Napoleon S vescu, *Istoria ne tiut a românilor*, cap. *Ga-Ramanii carpato-dun reni, cuceritori ai Affricii de Nord i Asiei* , în revista online *Dacia*, www.dacia.org.

...S revenim, cu folos, la cartea dlui Florinel Agafi ei.

Se trece la Grecia Antic : Socrate (cu celebra sa „**mo ire**”-maieutic a Duhului uman), Platon, Aristotel – care, în viziunea (îndrept it ! - dar, în actualele condi ii spirituale, total degradate, ale Terre – aparent utopic ...) a autorului, ar trebui s devin contemporanii no tri, din punct de vedere intelectual : „**Socrate era încredin at c omul este imaginea p mântean a unui model exemplar ce f cea parte dintr -o prestabilit ordine metafizic , de unde i încrederea nelimitat în posibilit ile acestuia de a se cunoa te profund pe sine i, astfel, a se putea metamorfoza în spiritul toleran ei, lebert ii, cuget ri, iert ri aproapelui. Socrate pune un accent deosebit pe virtute i predarea acesteia**”.

...Nu g sim acoperirea în realitate a afirma iei de la pagina 31: „**Platon (...) a avut ansa ca s înve e la picioarele ma estrului Socrate, pe care, f r îndoial , l-a i întrecut în m re ia cuget ri**” . Nimeni nu poate proba c Platon l-ar fi „**întrecut în m re ia cuget ri**” sau nu pe Socrate, atâta vreme cât Socrate, ca i Hristos, a practicat înv mântul/în v area prin oral itate, N-A L SAT SCRIS NIMIC! i n-a avut decât un... „evangelist”, pe Platon... Socrate e un fel de...”**crea ie ideatic** ” a „**evangelistului**” Platon (cum, poate, într-un alt sens al conceptului de „**crea ie ideatic** ”, i Hristos...!). De aceea, sunt i azi unii care chiar îi contest , lui Socrate, existen a real ...!

...De asemenea, se trece cu vederea c , prin Aristotel, se produce fenomenul de „pietrificare”, de uitare a tainelor inefabile ale Duhului (**ESTE UITAT MITUL**!!!) – i, deci, începutul „c derii” în materialism...

...Urmeaz aventura prin Evul Mediu (**Capitolul al II-lea**), cu îndeob te, dubl întire a privirii – spre „**Via - repere**”, i spre „**Opera pedagogic i filosofic** ”: Albertus Magnus (la care se face doar o privire rapid asupra vie ii...), Toma d'Aquino („**pedagogul cre tin**”: „**În ecua ia Dumnezeu-magistru-discipol poate interveni, ca intermediar, adeseori, ÎNGERUL, capabil, el însu i, de a transmite anumite cuno tin e înv torului**” – cf. *Toma d'Aquino – pedagogul cre tin*, p. 49), Erasmus din Rotterdam (v zut/investigat ca filosof i ca pedagog: „**Omul nu se na te, ci devine, iar devenirea lui se realizeaz doar prin educa ie**” – cf. *Erasmus – pedagogul*, p. 53).

...Urmează, în **Capitolul al III-lea, Perioada modern**, care începe cu autorul ceh al conceptului de **Pansofie**, dezvoltat explicit în *Didactica Magna* - Jan Amos Comenius (1592-1670), membru al sectei Frații Moravi („*e necesar educarea omului în spiritul armoniei universale, în elegerii faptului extraordinar ca el însuși face parte dintr-un mare întreg, unde e necesar să se integreze respectând niște legi organice dinainte date, aprioric funcționale*” – cf. **Pansofia – concepția filosofică asupra pedagogiei**, p. 59, sau: „*arta universală de a învăța pe toți, totul – se poate realiza dacă se vor înființa coli în toate arezurile rurale și urbane*” – cf. Idem, p. 62), se continuă cu John Locke (1632-1704: „*el cercetează, permanent, problema raportului intelect-simțuri*” – cf. **John Locke – paradigma filosofică**, p. 65 – și: „*Ideea pedagogică principală a lui Locke pare să pornească de la Platon, care susținea că, dacă un lucru este util, atunci este și frumos (...)* Omul este, totuși, o ființă educabilă” – cf. **John Locke – pedagogul**, p. 67) și Immanuel Kant (1724-1804), cel care „*aborda, în actul transmiterii cunoștințelor, metoda socratică, cu precizarea că interlocutorul căruia i se adresa nu era altă persoană, ci el însuși (...)* Disciplina, ca să dea roade, trebuie să fie dublată de instrucție (...) altfel,, se produce apariția în ilor dezorganizații, a spiritelor brute” (cf. **Kant și Spiritul socratic**, p. 72), cu Jean-Jacques Rousseau (1712-1778), cel mai mare pedagog iluminist, autorul revoluționarului tratat de educație – **Emil sau despre educație** – dar care... i-a dat toți copiii (rezultă din legătura cu o femeie de condiție socială joasă) **la orfelinat!** – și ar fi trebuit să se încheie, oarecum apoteotic, cu Johann Heinrich Pestalozzi (1746-1827, cel care afirmă, în lucrarea **Cum își învață Getruda copiii: „În limbaj se găsesc, de fapt, adunate toate rezultatele progreselor omenești, pentru a ne încredința despre aceasta, ne vom lua după urmele acestor progrese, ajutându-ne de psihologie”** – cf. **Pestalozzi și pedagogia copilului**, p. 81) și cu Herbert Spencer (1820-1903) – ...dar suntem surprinși să vedem finalul „**epocii moderne**” sub semnul unor mai modeste filosofii și pedagogi, precum Alfred Binet (1857-1911) și Emile Durkheim (1858-1917) – acesta din urmă, însă, având măcar meritul întemeierii sociologiei... Criteriul cronologic nu echivalează, din punct de vedere, în ce privește strălucirea rezultatelor, cu criteriul evoluționist; e greu de spus unde stă „hiba”: **omenirea „europeană” nu evoluează suficient de repede (nu e suficient conectată la ritmul temporal), sau timpul „modern” nu este decât expresia, din ce în ce mai joasă, a epocii Kali -Yuga?!**

...Poate că răspunsul s-ar vrea sugerat în **Capitolul al IV-lea** – care:

1-începe cu Eduard Spranger (1882-1963, cel ce afirmă, ferm, „**educația prin cultură**”: „*Spranger este adeptul susținerii ideii existenței moștenirii genetice, care funcționează de la caz la caz; el afirmă că un artist poate fi educat în interiorul unei instituții și poate fi instruit în funcție de domeniul abordat (...) arătându-i-se care sunt trăsăturile estetice după care trebuie să se coordoneze în conceperea operei; acestea nu ar fi posibile dacă cel care pretinde să ajungă artist nu se naște cu o structură estetică menită să-l sprijine în idealul devenirii personale*” – cf. p. 101, **ultima afirmație a lui Spranger fiind, în esență, un truism!**),

2-continuă cu Maria Montessori (1870-1952), o „liberalistă” destul de illogică, dar, probabil, tocmai de aceea, pe placul „mondialiștilor” contemporani, distrugători de educație **REAL** !!! („*Montessori pune accentul pe necesitatea inducerii ideii de*

independen a copilului, în tot ce realizează acesta” – cf. p. 105, afirma ie care aminte te de abera iile, îngurgitate de copii, prin citirea romanului Robinson Crusoe, al lui Daniel Defoe, unde **Robinson Crusoe poate fi independent de civiliza ia european , cât poate fi i un pasager urcat într -un tren supraaglomerat!** - ...dar cum s cultivi mai bine egoismul i iresponsabilitatea, decât prin iluzia...”independen ei” copilului, de parc acesta s-ar putea educa dup ...”ma ini”!)... -

3-... i se sfâr e te cu atipicul pedagog (potrivit , prin metodele i viziunea sa „filosofic ”, doar realit ilor postrevolu ionare din Rusia sovietizat , a anilor '20...!) Anton Semionovici Makarenko (1888-1939).

...Probabil (i autorul îmi confirm această ra iune de structurare semantic a textului) c Mariei Montessori îi este conferit importan a din text, tocmai pentru a se reliefa antiteza dintre „liberalismul educa ional” i „metodele constrâng toare” ale lui Makarenko...

...De ce, oare (ne întreb m noi), dac tot se p trunde adânc în secolul al XX-lea, se omite revolu ia efectiv (cu orizonturi extrem de interesante!), în viziunea asupra Duhului Educabil, pe care o aduce „ coala/Pedagogia WALDORF” (prin conceptul de „**copil-s mân** ”!), experiment ini iat de Rudolf Steiner – i nu total necunoscut în România postdecembrist , ba chiar cu rezultate notabile (spre exemplu, la Turda sau Ia i) ⁴?

...Lucrarea dlui Florinel Agafi ei este nu doar meritorie, ci i o temerar oper de pionierat. Admirabil , din multe puncte de vedere (prin puterea de sintez , dar i prin accentuatul spirit critic!). Este o „ademenire” a omului terestru, ca fiind con tient-responsabil (sper m, din toat inima!), recapitulativ , resintetizatoare i evolutiv (chiar dac ...**exasperant de sinusoidal!**), c tre ni te zone deosebit de sensibile, de o importamn capital , pentru continuarea (sau extinc ia!) vie ii umane, pe planeta Terra. Cum am spus de la început: **o lucrare/carte pentru „vremuri viitoare”**... - dar nu numai în sensul c (b nuim noi) nu va fi citit (cu real interes) de prea mul i contemporani, ci i în sensul c , **dac problemele ridicate în această carte nu vor fi luate în seam , cât de degrab , i dezbt ute serios (de cât mai mul i i competen i-responsabili locuitori tere tri!) i nu vor avea parte de solu ion ri ferme i extrem de profesionale, viitorul Terrei Umane este într-un pericol de moarte!!!**

...Evident, ea/lucrarea autorului-pionier va trebui s continue, s se completeze i aprofundeze, prin paginile unor c r i/lucr ri viitoare.

⁴ - coala/Pedagogia Waldorf: „Sistemul de educa ie si invatamant alternativ Waldorf este o creatie a parintelui antroposofiei, **Rudolf Steiner** – 1861-1925.(...) Pentru inceput, este criticata denumirea de „pedagog”, deoarece, în traducere exacta, ar însemna "conducatorul baiatului", ceea ce ar exclude fetele din invatamant, conform concepiei platonice exprimata în dialogul Statul. Criticând punctul de vedere platonice, Steiner acuza pedagogia de pana la el de necunoasterea omului ca întreg, de contradic iile masculin-feminin, cu implicatiile ulterioare ale structuralismului lui L. Strauss, care urmau sa fie anulate în scoala Waldorf, atât în ceea ce pri veste elevii, cât si profesorii” – cf. **coala Waldorf**, de **Preot Dan B. Dulescu**. Ap rut în "Icoana din adânc", an 1 nr. 1, 1-30 noiembrie 1997. Publicat în **ORTODOXIE SI EREZIE**.

prof. dr. *Adrian Botez*